

Ár 2013, föstudaginn 20. september er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 58/2013**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 11. júní 2013, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 11. mars 2013. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 13. júní 2013, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 11. júlí 2013. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 11. júlí 2013, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 22. júlí 2013.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 20. september 2013.

II.

Málsatvik.

Pann 3. september 2007 fyllti sóknaraðili út lánsúmsókn. Óskaði hún eftir láni að fjárhæð kr. 7.600.000 í 50% CHF, þ.e. CHF 71.295 og 50% JPY, þ.e. JPY 6.850.550.

Pann 3. september 2007 var veðskuldabréf í erlendum gjaldmiðlum að fjárhæð CHF 71.295 og JPY 6.850.550, að jafnvirði kr. 7.600.000 gefið út af sóknaraðila til FF. Varnaraðili hefur nú tekið yfir réttindi og skyldur FF skv. skuldabréfinu. Láninu var ráðstafað inn á reikning nr.X og skuldfærsla átti að vera af reikningi nr. Y. Fasteignin að A, var sett að veði á 6. veðrétti til tryggingar láninu. Tiltekið var að lánshlutar í öðrum myntum en evrum og íslenskum krónum skyldu bera LIBOR-vexti að viðbættu tilgreindu vaxtaálagi.

Pann 25. febrúar 2009 var gerð skilmálabreyting á veðskuldabréfi í erlendum myntum/mynteiningum, upphaflega að fjárhæð CHF 71.295 og JPY 6.850.550 eða jafngildi þeirra í öðrum erlendum myntum eða mynteiningum eða íslenskum krónum, sem sóknaraðili skrifaði undir.

Þann 15. nóvember 2011 var lánið endurútreiknað. Staða láns fyrir endurútreikning var kr. 18.206.089 en eftir endurútreikninginn var hún kr. 8.244.464. Breyting láns við endurútreikning var kr. -9.961.625.

Fyrir liggur yfirlit yfir greiðslur skuldabréfsins frá 1. janúar 2007 til 6. júní 2013. Samtals hefur verið greitt kr. 21.067.729 af skuldabréfinu.

Þann 30. maí 2013 sendi varnaraðili sóknaraðila bréf þar sem fram kom að lán nr. Z teldist löglegt og yrði ekki endurreiknað á grundvelli dóma Hæstaréttar frá 16. febrúar 2012 og 18. október 2012. Það breytti engu um endurútreikning sem framkvæmdur var 2011.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 11. mars 2013.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili óskar eftir því að úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki taki afstöðu til lögmætis láns hennar.

Sóknaraðili kveðst hafa rekið fyrirtæki, B, við annan mann, C. Þann 1. nóvember 2005 hafi hún selt C sinn hlut í fyrirtækinu þar sem fram hafi komið að hann tæki yfir 50% ábyrgð sem sóknaraðili hafi borið á lánum í bankanum. Hann hafi gert sig eignalausán og látið 14 milljón króna skuld hjá varnaraðila falla á sóknaraðila. Hafi C selt eignir fyrirtækisins D sem sóknaraðili hafi frétt af fyrir tilviljun og hafi náð að koma því þannig fyrir að varnaraðili hafi fengið andvirði sölunnar en ekki C, í formi skuldabréfs. Bankinn hafi ákveðið að lána sóknaraðila fyrir hennar hlut af skuldinni með veði í skuldabréfinu. Andvirði lánsins hafi átt að passa við afborganir af skuldabréfinu frá D og hafi sóknaraðili átt að koma út á sléttu. Kveðst sóknaraðili hafa greitt fyrstu afborgun eins og ráð hafi verið fyrir gert þann 3. mars 2008 og aðra afborgun 1. mars 2009 og hafi þær afborganir passað á móti fyrstu og annarri greiðslu skuldabréfsins. Eftir það hafi gengi erlendra gjaldmiðla á Íslandi tekið óvænta stefnu og forsendubrestur hafi orðið ásamt því að lagalegt gildi lánsins hafi orðið óvíst. Hafi sóknaraðili hins vegar haldið áfram að greiða (deponera) í samræmi við greiðslur D af skuldabréfinu eins og um hafi verið samið í upphafi og reiknist sóknaraðila til að staðan sé þessi í dag: Upphafleg fjárhæð: CHF 71.295 og JPY 6.850.550. Greitt 2008 og 2009: ISK 2.861.640. Deponering hjá varnaraðila: ISK 4.693.053. Samtals skuld: ISK -31.230.

Sóknaraðili bendir á að samkvæmt bréfi varnaraðila, dags. 30. maí 2013, um lögmæti erlendra lána varnaraðila skuli líta til eftirfarandi atriða: 1) Heiti skuldabréfsins, sbr. „Skuldabréf í erlendum gjaldmiðlum“. Bendir sóknaraðili á að fyrirsögn skuldabréfs hennar sé „Veðskuldabréf í erlendum myntum/mynteiningum“. 2) Að lánsfjárhæð sé samkvæmt orðalagi skuldabréfsins fyrst tilgreind í þremur erlendum gjaldmiðlum, þ.e. svissneskum frönskum, japönskum jennum og evrum og síðan jafnvirði lánsins í íslenskum krónum. Bendir sóknaraðili á að hennar bréf sé með lánsfjárhæð í tveimur erlendum fjárhæðum eða jafngildi þeirra í erlendum myntum eða mynteiningum, CHF og JPY, ekki þremur erlendum gjaldmiðlum. 3) Vextir samkvæmt skuldabréfinu séu til vitnis um að um erlent lán sé að ræða, enda séu Libor- og Euriborvextir tilgreindir. Vísar sóknaraðili til þess að á hennar bréfi séu vextir tilgreindir í Libor CHF og Libor JPY með föstu vaxtaálagi og vegnum meðalvöxtum. 4) Fyrirsögn skilmálabreytingarinnar sé „Skilmálabreyting skuldabréfs í erlendum myntum/mynteiningum“ og sé jafnvirðisfjárhæðar í íslenskum krónum þar

ekki getið. Vísar sóknaraðili til þess að hún hafi aldrei skrifað undir skilmálabreytingu, hafi hún mætt í bankann en hafi neitað að skrifa undir hæstu Seðlabankavexti aftur í tímann.

Sóknaraðili mótmælir því harðlega að lánið sé lögmætt og óskar eftir því að tekið verði tillit til þess hversu einarðlega hún hafi gengið fram á sínum tíma, alla tíð með hagsmuni bankans að leiðarljósi, til þess að bankinn fengi örugglega allar sínar útistandandi skuldir greiddar.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili bendir á að kröfur sóknaraðila séu óskýrar en ljóst sé að hún álíti lán sitt ólögmætt, andstætt því sem varnaraðili hafi talið, sbr. bréf til sóknaraðila, dags. 30. maí 2013. Varnaraðili hafi komist að þeirri niðurstöðu að um löglegt lán væri að ræða á grundvelli dóms Hæstaréttar í máli nr. 524/2011. Hæstiréttur hafi byggt á sambærilegum sjónarmiðum í dómum í málum nr. 715/2012, 757/2012 og 3/2013.

Vísar varnaraðili til þess að skuldabréf sóknaraðila beri heitið „Veðskuldabréf í erlendum gjaldmiðlum“. Lánsfjárhæð hafi verið tilgreind í tveimur erlendum gjaldmiðlum, svissneskum frönskum og japönskum jenum ásamt því að jafnvirði lánsins í íslenskum krónum hafi verið tekið fram. Vextir skuldabréfsins hafi verið tilgreindir Libor vextir. Láninu hafi verið skilmálabreytt þann 25. febrúar 2009 og hafi skilmálabreytingin borið heitið „Skilmálabreyting veðskuldabréfs í erlendum myntum/mynteiningum“. Sóknaraðili hafi vissulega ritað undir það skjal.

Varnaraðili telur ljóst að skuldabréf sóknaraðila sé gilt lán í erlendum gjaldmiðlum enda sambærilegt því skuldabréfi sem um hafi verið deilt í dómi Hæstaréttar í máli nr. 524/2011.

Varnaraðili bendir á að sóknaraðili haldi því fram að hún hafi geymslugreitt vegna lánsins frá því í mars 2009. Hún hafi ekki fært sönnur á að hún hafi geymslugreitt inn á þar til gerðan reikning hjá varnaraðila og nægi ekki að sýna fram á að hún hafi safnað afborgunarfjárhæðum á eigin tékkareikning. Slík innstæða teljist ekki greiðsla inn á lán.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili óskar eftir því að úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki taki afstöðu til lögmætis láns hennar.

Í 6. gr. samþykktanna fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Samkvæmt b-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár. Samkvæmt e-lið fjallar nefndin heldur ekki um mál, sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar

Sóknaraðili hefur enga beina fjárkröfu uppi á hendur varnaraðila í máli þessu og úrlausn um kröfu hans eins og hún er sett fram myndi ekki binda endi á ágreining hennar við varnaraðila.

Ljóst er að sóknaraðili álítur lán sitt ólögmætt, andstætt því sem varnaraðili hefur talið og fyrir liggur að varnaraðili hefur miðað málalíbúnað sinn fyrir nefndinni

við þetta sakarefni. Ágreiningur aðila er þó víðtækari en þetta og snýr m.a. þýðingu þeirra greiðslna sem sóknaraðili telur sig hafa geymslugreitt vegna lánsins

Í rökstuðningi fyrir kröfu sinni nefnir sóknaraðili útreikning fjárhæðar skuldar hennar samkvæmt skuldabréfinu við varnaraðila. Sá útreikningur sóknaraðila er ekki studdur neinum gögnum.

Rétt er að taka fram að á forprentuðu eyðublaði sem kvörtunin er ritað á er sérstaklega tekið fram að undir liðnum „Kröfur“ skuli greina skýrlega hvers er krafist svo sem fjárhæð kröfu [...] viðurkenning á réttindum, lausn undan skyldu eða annað sem gæti átt við, en þrátt fyrir þetta er engin eiginleg krafa sett fram.

Með vísan til þess verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki með vísan til b- og e-liða 6. gr. samþykkt fyrir nefndina.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 20. september 2013.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir